Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0108

Cererea de ridicare a imunității deputatei Diana Iovanovici Șoșoacă

Decizia Parlamentului European din 28 aprilie 2026 privind cererea de ridicare a imunității deputatei Diana Iovanovici Șoșoacă (2025/2196(IMM))

Parlamentul European,

– având în vedere cererea de ridicare a imunității deputatei Diana Iovanovici Șoșoacă, primită prin scrisoarea din 24 septembrie 2025 din partea ministrului justiției din România, prin care se transmite o cerere a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din România în legătură cu procedurile penale inițiate împotriva Dianei Iovanovici Șoșoacă și anunțată în Parlament la 9 octombrie 2025,

– în urma audierii deputatei Diana Iovanovici Șoșoacă la 24 martie 2026, în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură,

– având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,

– având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011, 17 ianuarie 2013 și 19 decembrie 2019[1],

---

[1] Hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, Hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, Hotărârea Curții de Justiție din 19 decembrie 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

– având în vedere articolul 72 alineatele (1) și (2) din Constituția României,

– având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A10-0117/2026),

A. întrucât, prin scrisoarea din 24 septembrie 2025, ministrul justiției din România a transmis o cerere a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din România de ridicare a imunității deputatei în Parlamentul European Diana Iovanovici Șoșoacă, aleasă în România, în legătură cu proceduri penale referitoare la mai multe infracțiuni care ar fi fost comise la date diferite, între 10 decembrie 2021 și 11 februarie 2025;

B. întrucât, potrivit cererii, trei persoane au depus o plângere potrivit căreia Diana Iovanovici Șoșoacă și alte persoane ar fi privat autorii plângerii și o a patra persoană de libertate timp de aproximativ 20 de minute între orele 15.40-16.00 la 10 decembrie 2021, într-un apartament din București; întrucât presupusele fapte constituie o infracțiune în temeiul articolului 205 alineatul (1) din Codul penal român;

C. întrucât, potrivit cererii, la 28 februarie 2024 Institutul Național pentru Studierea Holocaustului în România „Elie Wiesel”, o structură guvernamentală, a informat autoritățile judiciare că, la 19 februarie 2024, pe site-ul oficial al partidului S.O.S. România, ar fi fost publicat un comunicat de presă al partidului respectiv, semnat de Diana Iovanovici Șoșoacă în calitate de președintă a partidului, în care aceasta ar fi glorificat o persoană condamnată ca criminal de război în temeiul Legii române nr. 312/1945 pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau de crime de război; întrucât presupusele fapte constituie o infracțiune în temeiul articolului 5 din Ordonanța de urgență nr. 31/2002 a Guvernului României;

D. întrucât, potrivit cererii, la 27 mai 2024, Centrul pentru Monitorizarea și Combaterea Antisemitismului din România a raportat că, la 13 mai și la 14 mai 2024, Diana Iovanovici Șoșoacă ar fi făcut declarații publice, inclusiv prin intermediul contului său public de Facebook, în timp ce se afla în incinta Parlamentului României, acuzând în mod colectiv evreii de crime istorice împotriva poporului român; întrucât presupusa faptă constituie o infracțiune în temeiul articolului 3 din Legea română nr. 157/2018 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea antisemitismului;

E. întrucât, potrivit cererii, la 14 mai 2024, Diana Iovanovici Șoșoacă, în timp ce se afla în incinta Parlamentului României pentru a participa la o ședință comună a Camerei Deputaților și a Senatului, ar fi făcut

declarații prin care ar fi acuzat evreii, în mod colectiv, de crime istorice împotriva poporului român; întrucât presupusele fapte constituie o infracțiune în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Ordonanța de urgență nr. 31/2002 a Guvernului României;

F. întrucât, potrivit cererii, la 5 și 6 octombrie 2024, Diana Iovanovici Șoșoacă ar fi făcut mai multe declarații publice în mediul online prin care glorifica anumite persoane și mișcări, despre care se consideră că au comis sau au participat la crime de război în temeiul dreptului intern român, și acuza evreii în mod colectiv de crime istorice și religioase; întrucât presupusele fapte constituie infracțiuni în temeiul articolului 5 din Ordonanța de urgență nr. 31/2002 a Guvernului României;

G. întrucât, potrivit cererii, la 1 decembrie 2024, Diana Iovanovici Șoșoacă ar fi glorificat public o persoană condamnată pentru crime de război în temeiul dreptului intern român, prin declarații făcute online și în acte de promovare publică a ideilor și conceptelor legionare, rasiste și xenofobe în legătură cu comunitatea evreiască; întrucât presupusele fapte constituie infracțiuni în temeiul articolului 5 din Ordonanța de urgență nr. 31/2002 a Guvernului României;

H. întrucât, potrivit cererii, la 15 decembrie 2024, Diana Iovanovici Șoșoacă ar fi amenințat în mod direct că va comite acte de violență împotriva a doi polițiști în contextul îndeplinirii de către aceștia a sarcinilor lor legate de o amendă administrativă impusă anterior; întrucât presupusele fapte constituie o infracțiune în temeiul articolului 257 alineatele (1) și (4) din Codul penal român;

I. întrucât, potrivit cererii, la 25 februarie 2025, Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, o structură guvernamentală, a informat autoritățile judiciare că, la 11 februarie 2025, Diana Iovanovici Șoșoacă a ținut un discurs în ședința plenară a Parlamentului European, în cursul căruia le-ar fi recomandat colegilor săi să elaboreze strategii de politică externă după modelul celor elaborate de Nicolae Ceaușescu, care a fost condamnat pentru genocid în temeiul unei hotărâri din 25 decembrie 1989 a Tribunalului Militar Teritorial București; întrucât presupusele fapte constituie o infracțiune în temeiul articolului 5 din Ordonanța de urgență nr. 31/2002 a Guvernului României;

J. întrucât Diana Iovanovici Șoșoacă a fost aleasă în Parlamentul European la alegerile europene din iunie 2024 și nu era, prin urmare, deputată în Parlamentul European la momentul presupuselor fapte menționate în cerere care ar fi fost săvârșite la 10 decembrie 2021, la 19 februarie 2024 și la 13 și 14 mai 2024; întrucât Diana Iovanovici Șoșoacă era deputată în Parlamentul European la momentul presupuselor fapte menționate în cerere care ar fi fost săvârșite la 5 și 6 octombrie 2024, la 1 decembrie 2024, la

15 decembrie 2024 și la 11 februarie 2025; întrucât, pe lângă plângerile sau procedurile penale împotriva Dianei Iovanovici Șoșoacă cu privire la presupusele fapte din 10 decembrie 2021 și din 19 februarie 2024, toate celelalte proceduri penale au fost deschise după alegerea sa ca deputată în Parlamentul European;

K. întrucât articolul 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene prevede că „[m]embrii Parlamentului European nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor”;

L. întrucât presupusa infracțiune comisă la 11 februarie 2025 constând într-o presupusă glorificare a lui Nicolae Ceaușescu, condamnat ca criminal de război în temeiul dreptului intern român, implică o declarație făcută de aceasta în timpul ședinței plenare a Parlamentului European de la Strasbourg în cursul unei dezbateri privind „O strategie mai cuprinzătoare a UE privind Orientul Mijlociu”; întrucât, prin urmare, această declarație constituie o opinie sau un vot exprimat de Diana Iovanovici Șoșoacă în cadrul exercitării funcțiilor sale, în sensul articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene;

M. întrucât toate celelalte presupuse infracțiuni nu constituie o opinie sau un vot exprimat de Diana Iovanovici Șoșoacă în exercitarea funcțiilor sale în sensul articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, iar cererea aferentă de ridicare a imunității sale nu are legătură cu o opinie sau un vot exprimat de aceasta;

N. întrucât articolul 9 primul paragraf litera (a) din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene stipulează că, pe durata sesiunilor Parlamentului European, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor Parlamentului propriului stat membru;

O. întrucât la articolul 72 alineatele (1) și (2) din Constituția României se prevăd următoarele:

„1. Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

2. Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”;

P. întrucât scopul imunității prevăzute de Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene este de a proteja Parlamentul și pe deputații săi de proceduri judiciare în legătură cu activitățile desfășurate în exercitarea funcțiilor parlamentare și care nu pot fi disociate de aceste funcții;

Q. întrucât, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură, imunitatea parlamentară nu este un privilegiu personal al deputaților, ci o garanție pentru independența Parlamentului în ansamblu și a membrilor săi;

R. întrucât, în speță, Parlamentul nu a putut stabili existența *fumus persecutionis* și, cu alte cuvinte, nu rezultă că intenția care stă la baza procedurii judiciare în cauză este de a prejudicia activitatea politică a Dianei Iovanovici Șoșoacă în calitatea sa de deputată în Parlamentul European și, prin urmare, independența Parlamentului;

S. întrucât, pe de o parte, Parlamentul nu poate fi asimilat unei instanțe judecătorești și, pe de altă parte, în contextul unei proceduri de ridicare a imunității, deputatul în cauză nu poate fi considerat „persoană acuzată”[2],

1. hotărăște să ridice imunitatea deputatei Dianei Iovanovici Șoșoacă în legătură cu presupusele infracțiuni menționate în considerentele B, C, D, E, F, G și H;

2. hotărăște să nu ridice imunitatea deputatei Dianei Iovanovici Șoșoacă în legătură cu presupusa infracțiune menționată în considerentul I;

3. încredințează Președintei sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților competente din România și deputatei Diana Iovanovici Șoșoacă.

---

[2] Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2019, Briois/Parlamentul, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.